

188. Bankeberg, Vikingstads sn, Valkebo hd.

Pl. LXV. Fig. 1 (B. 871).

Litteratur: B. 871; L. 1156; W. 113; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 183; P. A. Säve, *ATS.* I, s. 79; *Reseberättelse* 1861, s. 40.

Peringskiöld säger runstenen finnas »wid Bankebärg i gärdet, i Wickenstad socken» och Broocman säger den stå vid Bankebergs gästgivargård. Stenen har därefter varit försvunnen, men P. A. Säve uppger, att den funnits å »nämndemannen Anders Jonssons tomt (Bankeberg, Vestergården)».

Enligt måtten i B. 871 har stenen varit 1,21 m hög, 96 cm bred vid foten, 1,12 m på mitten.

Runstenens vänstra övre hörn har varit avslaget och endast nedre delen av slingan är där synlig. Foten av tre stavar synes, den första kan förmodas hava varit **t**, så att **irs[t]** utgjort pret. *rēst* 'ristade', de två andra, som stå varandra nära, hava antagligen varit **u**.

I högra slingan visar B. 871 av fem runor blott nedre hälften av staven på den första, andra och fjärde, övre av den tredje och femte, vilka runor jag här betecknar med -.

Inskriften är alltså enligt B. 871:

purstn × **irs[t]** [**u**]nir × ruikisi - - - - × uk × ai—
 5 10 15 20 25 30

Det synes uppenbart, att **purstn** är *Þorstēn*, alltså förkortad ristning, och att **irs[t]** är omställning för **rist* 'ristade'. Följande ord bör då hava varit 'runor', och detta ord erhålles, om till [**u**]nir lägges 15 r.

Ordet 'efter', som man därefter väntar, synes även vara omställt och torde omfatta 16—19 **uiki** i det 17 **i** är felläst för **t** och 18 **k** för **f**; 'efter' har alltså varit ristat **ufti*.

Prep. 'efter' har styrt två genom 27—28 **uk** samordnade namn. Vilka dessa varit, kan icke avgöras; det första 20—26 kan hava varit **si[kstin]** Sigsten, det andra 29—30 och följ. möjligen **a[ustin]** 'Östen'.

Den fonetiska transskriptionen har alltså kanske varit:

Þorstēn rēst rūnar øfti Si[gstēn] ok Ø[stēn].

Översättning: Torsten ristade runor efter Sigsten och Östen.

Ristningens anordning är alldeles densamma som på den 1910 funna Ög. 238 Bankeberg, varmed den dock icke kan vara identisk, då på Ög. 230 ingen del av slingan saknas och stenens topp skjuter högre upp över slingan.